

РЕШЕНИЕ

№ 3001

гр. София, 07.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 10.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **11411** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание постъпила жалба от Н. В. В. от [населено място], с която е оспорил мълчаливия отказ на Гл. архитект на СО да се произнесе по депозираното от него заявление за достъп до обществена информация с рег. №САГ23-АП00-328-(7)/03.11.2023 г. Иска се установяване на незаконосъобразност на отказа и обявяване на неговата нищожност, евентуално цялостната му отмяна. Доколкото по подаденото от оспорващия заявление Гл. архитект на СО се е произнесъл с Решение №Р-ЗДОИ-75/28.11.2023 г., с което е отказал да предостави достъп до исканата информация, срещу което на 22.12.2023 г. от Столична община – Направление „Архитектура и градоустройство“ /НАГ/ е изпратена постъпила чрез ел. поща на 19.12.2023 г. жалба от Н. В. В., то предмет на разглеждане в настоящото производство е именно това решение. В жалбата са посочени като основания за оспорване на административния акт противоречието му с основополагащи свръх повелителни правни норми, съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява лично и поддържа жалбата. Представени са писмени бележки от адв. Р., в качеството ѝ на пълномощник на Н. В.. Претендира присъждане на разноски.
Ответникът – Главния архитект на Столична община, чрез процесуалния си

представител М. З., оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на жалбоподателя.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

На 02.11.2023 г. от Н. В. В. чрез имейл е изпратено до Главния архитект на Столична община заявление за достъп до обществена информация, входирано при ответника с вх. № САГ23-АП00-328--(7)/03.11.2023 г. Със същото е поискано предоставяне на достъп до всички документи от административната преписка по издаване на Разрешение за строеж № 241/05.10.2023 г. за обект: „Реконструкция на стадион „Българска армия“, сграда с КИ 68134.109.30.1 по КККР на [населено място] и Благоустройство на прилежащото пространство на стадион „Българска армия“, част от ПИ с КИ 68134.109.29 и 68134.109.30“, м. „Парк „Борисова градина“, р-н „Средец“ – СО с възложител „СПОРТНИ ИМОТИ БЪЛГАРСКА АРМИЯ“ АД с ЕИК[ЕИК] и строителен надзор „С КОНСУЛТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], издадено от Главния архитект на Столична община – под формата на преглед в оригинал на цялата налична архивирана документация.

С писмо с изх. №САГ23-ОИ94-144/16.11.2023 г. собственикът на ПИ с идентификатори 68134.109.29 и 68134.109.30 е уведомен за постъпилото заявление за достъп до обществена информация, съгласно изискванията на чл.31, ал.1, ал.2 и чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ.

От Главния архитект на Столична община е изпратено писмо изх. № САГ23-ОИ94-145/16.11.2023 г. до Н. В., с което е уведомен, че исканата информация се отнася до документи, засягащи правата и законните интереси на трети лица, за което е изискано изричното писмено съгласие/несъгласие исканата информация да бъде предоставена на заявителя, с оглед запазване интересите на третото лице.

В Столична община – Направление „Архитектура и градоустройство“ е постъпило писмо вх. № САГ-23-ОИ94-144-(1)/22.11.2023 г. от „СПОРТНИ ИМОТИ БЪЛГАРСКА АРМИЯ“ АД, с което е изразено категорично и пълно несъгласие за предоставянето на цялата административна преписка и/или на всяка част от нея за преглед.

С оспорваното Решение № Р-ЗДОИ-75/28.11.2023 г. административният орган е отказал предоставянето на исканата информация, като е приел, че същата не е обществена по смисъла на чл.2 от ЗДОИ. Прието е, че съгласно приложимия закон – Закона за устройство на територията /ЗУТ/, достъпът до информацията е предвиден само за лица, които имат качеството на страна в съответното административно производство по силата на общия принцип на чл.12, ал.2 от АПК. Като самостоятелно основание за отказ е посочен и изричния отказ от страна на третото лице за предоставяне на информацията, с оглед разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ.

Като част от административната преписка е приложено Разрешение за строеж №241/05.10.2023 г. за обект „Реконструкция на Стадион „Българска армия“ сграда с идентификатор 68134.109.30.1 по КККР на [населено място] и Благоустройство на прилежащото пространство на стадион „Българска армия“, част от ПИ с идентификатор 68134.109.29 и 68134.109.30.

От страна на жалбоподателя са представени доказателства, включващи актуално състояние на държавното дружество „СЕРДИКА СПОРТНИ ИМОТИ“ ЕАД и част от устава на съвместното публично-частно дружество „СПОРТНИ ИМОТИ БЪЛГАРСКА АРМИЯ“ АД.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от надлежна страна, адресат на небрагоприятен за нея индивидуален административен акт по смисъла на чл.28, ал.2 ЗДОИ, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 ЗДОИ. Няма данни за уведомяване на заявителя за издаденото решение, което е издадено след постъпване на жалбата срещу мълчаливия отказ, при което жалбата следва да се приеме, че е подадена в срок.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореното в настоящото производство решение е индивидуален административен акт по смисъла на чл.28, ал.2 ЗДОИ, подлежащ на съдебен контрол е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 ЗДОИ. Същото е издадено от компетентен орган – Главния архитект на Столична община, оправомощен със Заповед № СОА23-РД09-2498/20.11.2023 г., издадена от Кмета на Столична Община, като в хода на проведеното административно производство не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Настоящият съдебен състав счита, че оспореното решение съдържа необходимите реквизити, съгласно изискването на чл.38 ЗДОИ, при което не е налице основание за неговата отмяна по чл.146, т.2 АПК. Посочени са правното и фактическо основание за отказ, както и датата, на която е прието, че това е така. Ясно е кой орган го е издал, по кое заявление и до кого е адресирано.

Актът обаче противоречи на материалноправните разпоредби.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Задължените субекти да предоставят обществена информация са посочени в чл.3 ЗДОИ и това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. ЗДОИ се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации по смисъла на §1, т.4 ДР на ЗДОИ.

Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с

официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и ал.2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Исканата информация има характера на „обществена информация“ по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ – свързана е с обществения живот в Република България и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на Главния архитект на Столична община и поверената му специализирана общинска администрация във връзка с изграждането на обект „Реконструкция на Стадион „Българска армия“ сграда с идентификатор 68134.109.30.1 по КККР на [населено място] и Благоустройство на прилежащото пространство на стадион „Българска армия“, част от ПИ с идентификатор 68134.109.29 и 68134.109.30. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел. Съдът счита, че търсената със заявлението информация засяга обществения живот в страната.

Неправилен е изводът на административния орган, обоснован с разпоредбите на ЗУТ, определящи кръга на лицата които притежават правен интерес като страни в съответното производство. Действително заявителят не попада в кръга на заинтересованите да оспорят Разрешение за строеж № 241/05.10.2023 г. на Главния архитект на Столична община, очертан с разпоредбата на чл.149, ал.2 от ЗУТ. По тази причина гарантираното му с чл.41 от Конституцията на РБ право на получаване на информация може да бъде реализирано в случая единствено по реда на ЗДОИ, ако става въпрос за обществена информация, за която спрямо Н. В. В. е неприложим предвиденият в ЗУТ специален ред. Това е смисълът на разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗДОИ, а не по възприетия от административния орган стеснителен начин, според който, след като заявителят не е лице с правен интерес по ЗУТ, той изобщо няма право на достъп до търсената обществена информация. Подобно тълкуване противоречи на конституционно гарантираното право на гражданите на информираност.

Неправилен е и изводът за необходимостта от изрично съгласие на трето лице, респ. наличието на пълно несъгласие от страна на „СПОРТНИ ИМОТИ БЪЛГАРСКА АРМИЯ“ АД като самостоятелно основание за отказ, с оглед разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ. На първо място следва да се посочи, че разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 не е приложима при наличието на надделяващ обществен интерес, какъвто в случая е налице с оглед акта, във връзка с който е поискан достъп до информация – документи от административната преписка по издаване на разрешение за строеж,

възложител по което е публично-частното дружество „СПОРТНИ ИМОТИ БЪЛГРСКА АРМИЯ“ АД, създадено от „Сердика спортни имоти“ ЕАД, което е собственост на Министерството на младежта и спорта и частното дружество „Арена ЦСКА“ ЕООД. На следващо място, макар от представените по делото доказателства да не се доказва юридическото лице „СПОРТНИ ИМОТИ БЪЛГРСКА АРМИЯ“ АД да изпълнява някои от условията и да има качеството на „публичноправна организация“ по смисъла на § 1, т.4 ДР ЗДОИ, то същото не е и „трета страна“ по смисъла на § 1, т.22 ДР ЗДОИ, тъй като информацията която се търси с подаденото заявление не е притежание на юридическото лице, не е създадена, съхранявана и разпространявана от него информация, а представлява административна преписка по издаване на разрешение за строеж – официален документ, задължителен за законосъобразното изпълнение на строежа.

Въз основа на горното съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразно издаден и като такъв следва да се отмени, а преписката да се върне на ответника за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на оспорващия се дължат разноски. Съгласно представения списък такива са направени за заплатена държавна такса в размер на 10 лева и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева. За осъществяването процесуално представителство в полза на жалбоподателя не е представен договор за правна помощ, както и не е посочено същата да се осъществява при наличието на предпоставките на чл.38, ал.1 от Закона за адвокатурата, поради което настоящият съдебен състав намира, че искането за разноски в размер на 1000 лева е неоснователно. Предвид изложеното ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия разноски в размер на 10 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №Р-ЗДОИ-75/28.11.2023 г. на Главния архитект на Столична община, по заявление за достъп до обществена информация с рег. №САГ23-АП00-328-(7)/03.11.2023 г., подадено от Н. В. В..

ИЗПРАЩА преписката на Главния архитект на Столична община за произнасяне по заявление за достъп до обществена информация с рег. №САГ23-АП00-328-(7)/03.11.2023 г., подадено от Н. В. В. в законоустановения 14-дневен срок от получаване на решението, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. В. В. деловодни разноски в размер на 10 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ:

